

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **S., a. s.**, so sídlom v T, Z., *zastúpeného JUDr. M., advokátom*, so sídlom v Ž., proti odporcovi: **Mesto Púchov**, so sídlom v Púchove, Štefánikova 821/21, *zastúpenému JUDr. S., advokátom*, so sídlom v P., o návrhu navrhovateľa na obnovu konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 Sžo 27/2007, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/44/2008-41 zo dňa 9. júla 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/44/2008-41 zo dňa 9. júla 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil konanie o návrhu navrhovateľa na obnovu konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2 Sžo 27/2007. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení uznesenia poukázal na to, že vo veci samej bolo pôvodne rozhodnuté podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Opravné prostriedky podľa tejto hlavy sú upravené len v ustanoveniach § 250d a § 250ja O.s.p., pričom sa jedná o odvolanie, preto iné druhy opravných prostriedkov proti rozhodnutiam druhej hlavy piatej časti O.s.p. nie sú prípustné. Na základe toho krajský súd podľa § 246c ods. 1 a § 104 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil pre nedostatok podmienky konania. Konštatoval, že neexistuje orgán, ktorému by mohol vec postúpiť. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., nakoľko konanie bolo zastavené.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil v plnom rozsahu napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne a zaviazal ho na náhradu trov konania. Mal za to, že ustanovenie § 246c ods. 1 O.s.p. upravuje len prípustnosť resp. neprípustnosť riadnych opravných prostriedkov, pričom prípustnosť mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní podľa piatej časti O.s.p. nevylučuje, a to ani voči rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru podmienky

konania, za ktorých môže súd konať vo veci, boli splnené, a nebol dôvod pre zastavenie konania podľa § 104 ods. 1 O.s.p..

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa považoval právny názor navrhovateľa za nesprávny, jeho odvolanie za nedôvodné, a preto žiadal napadnuté uznesenie potvrdiť a navrhovateľa zaviazať na náhradu trov konania. Uviedol, že ustanovenie § 246c ods. 1 O.s.p. nerozlišuje medzi riadnymi a mimoriadnymi opravnými prostriedkami, a teda sa vzťahuje na všetky opravné prostriedky, nielen na riadne opravné prostriedky, ako to nesprávne tvrdil navrhovateľ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech.

Z obsahu pripojeného súdneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ podal dňa 27. júna 2008 na Krajskom súde v Trenčíne návrh na obnovu konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Sžo 27/2007, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 26. marca 2008 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. decembra 2006, č. k. 11 S 45/2006-59 potvrdzujúci rozhodnutie odporcu č. 2006/001362/1440/1441 zo 4. apríla 2006 o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o vydanie dopravnej licencie resp. predĺženie platnosti dopravnej linky mestskej hromadnej dopravy v Meste Púchov č. 308002, 305004, 308005 a 308006. Navrhovateľ návrh na obnovu konania odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom konaním Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keď navrhovateľovi nedoručil predvolanie na odvolacie pojednávanie a konal v jeho neprítomnosti napriek výslovnej žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania, čím bolo navrhovateľovi znemožnené realizovať svoje procesné práva priznané Občianskym súdnym poriadkom.

Z pripojeného spisu je zrejmé, že v prejednávacom prípade súd preskúmaval zákonnosť rozhodnutia odporcu na základe opravného prostriedku podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l až § 250s), a nie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov, ako to nesprávne posúdil krajský súd.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250s O.s.p. proti rozhodnutiu súdu, ktorým potvrdí rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie. Proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, je prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a b/. Obnova konania, dovolanie a mimoriadne dovolanie nie sú prípustné.

Otázka prípustnosti obnovy konania je priamo upravená v tretej hlave piatej časti O.s.p. upravujúcej konanie v správnom súdnictve v citovanom ustanovení § 250s O.s.p.. Preto v prejednávacom prípade neprichádzalo do úvahy primerané použitie ustanovení o obnove konania podľa štvrtej časti tohto zákona. Vzhľadom na špeciálnu úpravu preto v konaniach podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. nemožno použiť ustanovenia o obnove konania, ktoré sú uvedené v štvrtej časti O.s.p.. Podmienky konania nie sú dané z dôvodu, že nie je prípustný návrh na obnovu konania, na základe čoho krajský súd musel konanie zastaviť podľa § 104 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.. Použitie § 104 O.s.p., obsiahnuté v prvej časti O.s.p. preto zodpovedá zákonu a rozhodnutie krajského súdu bolo vecne správne.

Odvolačí súd dáva ešte do pozornosti ustanovenie § 246c ods. 1 veta tretia O.s.p., podľa ktorého proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný. To znamená, že proti uzneseniam a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zásadne nie je prípustný žiaden riadny ani mimoriadny opravný prostriedok. Nie je prípustné odvolanie, dovolanie, obnova konania ani mimoriadne dovolanie.

S ohľadom na vyššie uvedené nebolo odvolanie navrhovateľa dôvodné.

V odvolacom konaní navrhovateľ úspech nemal a odporca zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania, a preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 31. augusta 2009

**JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

